

SAKSPAPIR

Saksnr	Utval	Type	Dato
081/17	Plan- og kommunalteknisk utval	PS	22.06.2017
095/17	Plan- og kommunalteknisk utval	PS	23.08.2017

Saksbehandlar	ArkivsakID
Maria Eikedal	14/1495

6/1 Vevletveit - pålegg om stans og tvangsmulkt

Vedlegg:

- Vedlegg 1
- Vedlegg 2
- Vedlegg 3
- Vedlegg 4
- Vedlegg 5
- Vedlegg 6
- Vedlegg 7
- Vedlegg 7 del 2
- Vedlegg 8
- Vedlegg 9
- Vedlegg 10
- Vedlegg 11
- Vedlegg 12
- Vedlegg 13
- Vedlegg 14
- Vedlegg 15
- Vedlegg 16

Rådmannen sitt framlegg til vedtak:

Med heimel i plan- og bygningslova § 32-3 vert Fotlandsvåg Maskinentreprenør AS og Roger Hartveit pålagt å stanse all verkesmd knytt til steinknuseverk/masseuttak på gnr. 6 bnr. 1 i Osterøy kommune innan 01.09.2017.

Dersom pålegg om stans av all verksemd knytt til steinknuseverk/masseuttak ikkje har funne stad innan 01.09.2017, og Osterøy kommune ikkje har motteke underretting om dette, pliktar Fotlandsvåg Maskinentreprenør AS og/eller Roger Hartveit å betale tvangsmulkt i form av eit eingongsbeløp på kr. 100.000,- , og deretter ei løpande tvangsmulkt på kr. 1000,- per døgn så lenge det ulovlege tilhøvet held fram. Fotlandsvåg Maskinentreprenør AS/Roger Hartveit er solidarisk ansvarlig for innbetaling av den fastsette tvangsmulkt. Dette vedtak om tvangsmulkt vert gjeven med heimel i plan- og bygningslovens § 32-5.

Plan- og kommunalteknisk utval - 081/17

PL - behandling:

Ragnar J. Tyssebotn, FRP, tok opp spørsmål om gildskap for sitt vedkomande som onkel til

tiltakshavar og av personlege grunnar, jfr. og utvalet si vurdering i sak 056/16.

Siren Tyssebotn, FRP, bad om vurdering av gildskap for sitt vedkomande som kusine til tiltakshavar og av personlege grunnar. Dei tok ikkje del i møtet ved avgjerd om gildskap - Andrea Hartveit, AP og Sigmund Faugstad, FRP møtte som vara - 7 medlemmer/varamedlemmer til stades.

Andrea Hartveit, AP, bad om vurdering av gildskap for sitt vedkomande som niese til tiltakshavar og av personlege grunnar - ho tok ikkje del i møtet ved avgjerd om gildskap - Vibeke Hanstvedt, FRP, møtte som vara - 7 medlemmer/varamedlemmer til stades.

AVRØYSTING - gildskap

Ragnar J. Tyssebotn, FRP, vart samrøystes kjend ugild, jfr. fvl. § 6, 2. l. Likeså er han ugild når andre særegne forhold foreligger som er egnet til å svekke tilliten til hans upartiskhet, blant annet skal legges vekt på om avgjørelsen i saken kan innebære særlig fordel, tap eller ulempe for ham selv eller noen som han har nær personlig tilknytning til. ..., jfr. og kommunelova § 40, nr. 4..... .

Siren Tyssebotn, FRP, vart samrøystes kjend ugild, jfr. fvl. § 6, 2. l. Likeså er han ugild når andre særegne forhold foreligger som er egnet til å svekke tilliten til hans upartiskhet, blant annet skal legges vekt på om avgjørelsen i saken kan innebære særlig fordel, tap eller ulempe for ham selv eller noen som han har nær personlig tilknytning til. ..., jfr. og kommunelova § 40, nr. 4..... .

Andrea Hartveit, AP, vart samrøystes kjend ugild, jfr. fvl. § 6, 2. l. Likeså er han ugild når andre særegne forhold foreligger som er egnet til å svekke tilliten til hans upartiskhet, blant annet skal legges vekt på om avgjørelsen i saken kan innebære særlig fordel, tap eller ulempe for ham selv eller noen som han har nær personlig tilknytning til. ..., jfr. og kommunelova § 40, nr. 4..... .

Det vart halde pause i drøftingane frå kl. 12.25 - kl. 12.30 med gruppemøte for AP og FRP.

Øyvind Litland, AP, gjorde slikt framlegg: "Saka vert utsett til synfaring i samband med neste utvalsmøte ."

Atle Solberg, H, bad om ei orientering frå rådmannen om status for reguleringsplanarbeidet.

Rådmannen v/leiar for plan/tekn. forvaltning orienterte kort om status for regulerings-planarbeidet.

Atle Solberg, H, fekk tilslutnad til å gjera utsetjingsframlegget til eit fellesframlegg.

AVRØYSTING - utsetjing

Utsetjingsframlegget - samrøystes vedteke

PL - vedtak:

"Saka vert utsett til synfaring i samband med neste utvalsmøte ."

Plan- og kommunalteknisk utval - 095/17

PL - behandling:

Før møtet vart det halde synfaring for utvalet.

Til møtet vart notat av 23.08.17 frå rådmannen med alternative framlegg til vedtak delt ut.

Siren Tyssebotn, FRP, bad om vurdering av gildskap for sitt vedkomande som kusine til tiltakshavar og av personlege grunnar. Ho tok ikkje del i møtet ved avgjerd om gildskap

Ragnar J. Tyssebotn, FRP, tok opp spørsmål om gildskap for sitt vedkomande som onkel tiltakshavar og av personlege grunnar, jfr. og utvalet si vurdering i sak 056/16 - dei tok ikkje del i møtet ved avgjerd om gildskap - Nina B. Nyheim, AP og Sigmund Faugstad, FRP møtte som vara - 7 medlemmer/varamedlemmer til stades.

AVRØYSTING - gildskap

Siren Tyssebotn, FRP, vart samrøystes kjend ugild, jfr. fvl. § 6, 2. l. Likeså er han ugild når andre særegne forhold foreligger som er egnet til å svekke tilliten til hans upartiskhet, blant annet skal legges vekt på om avgjørelsen i saken kan innebære særlig fordel, tap eller ulempe for ham selv eller noen som han har nær personlig tilknytning til. ..., jfr. og kommunelova § 40, nr. 4..... .

Ragnar J. Tyssebotn, FRP, vart samrøystes kjend ugild, jfr. fvl. § 6, 2. l. Likeså er han ugild når andre særegne forhold foreligger som er egnet til å svekke tilliten til hans upartiskhet, blant annet skal legges vekt på om avgjørelsen i saken kan innebære særlig fordel, tap eller ulempe for ham selv eller noen som han har nær personlig tilknytning til. ..., jfr. og kommunelova § 40, nr. 4..... .

Det vart halde pause i drøftingane med gruppemøte for FRP og AP frå kl. 13.50 til kl. 14.00

Øyvind Litland, AP, gjorde slikt felles framlegg: "Alternativ 2 i rådmannen sitt notat av 23.08.17 med frist 30.06.18 for dispensasjonssøknad. Dersom fristane ikkje vert overhaldne, plikter tiltakshavar å betala tvangsmulkt i form av eit eingongs beløp på kr 100.000,-, og deretter eit løpande tvangsmulkt på kr 1000,- pr. døgn inntil det ulovlege tilhøvet er retta opp i."

AVRØYSTING

Rådmannen sitt framlegg	-	0 røyster
Fellesframlegget	-	samrøystes

PL - vedtak:

"a) Det må liggja føre ein gjeldande reguleringsplan for området innan utgangen av 2018.

b) Det må liggja føre ein søknad om mellombels dispensasjon til verksemda innan 30.06.2018.

Dersom fristane ikkje vert overhaldne, plikter tiltakshavar å betala tvangsmulkt i form av eit eingongs beløp på kr 100.000,-, og deretter eit løpande tvangsmulkt på kr 1000,- pr. døgn inntil det ulovlege tilhøvet er retta opp i."

Saksopplysningar:

Saksopplysningar:

Den 20.04.16 fatta Osterøy kommune vedtak retta mot Fotlandsvåg Maskinentreprenør AS / Roger Hartveit om augnebliekeleg stans av all drift i samband med masseuttak/steinknuseverk på eiendomen gnr. 6 bnr.1 i Osterøy kommune. Vedtaket vart klaga på, og kommunen oppretthaldt den 01.06.16 sitt opprinnelege vedtak. I vedtak av 06.09.16 oppheva Fylkesmannen kommunen sitt vedtak. Fylkesmannen meinte at grunngjevinga for kommunen sitt vedtak ikkje var tilstrekkeleg, og sende saka attende til kommunen for ny handsaming.

Parallelt med dette, førehandsvarsla kommunen i brev av 15. 06.16 at kommunen vurderte å treffe vedtak om tvangsmulkt dersom ikkje den ulovlege verksemda knytt til masseuttak/steinknuseverk vart stansa innan 30.09.16 i tråd med vedtaket om augnebliekeleg stans. Det vart også førehandsvarsla at kommunen vurderte å treffe vedtak med pålegg om tilbakeføring til lovleg tilstand. Etter at Fylkesmannen oppheva kommunen sitt vedtak om augnebliekeleg stans, vart også førehandsvarelet om tvangsmulkt og retting tilbaketrekt. Spørsmålet om tvangsmulkt og retting måtte då inngå i ei ny handsaming av saka.

I tilbakemeldinga frå Fylkesmannen i samband med oppheving av kommunen sitt vedtak om augnebliekeleg stans, skreiv Fylkesmannen følgjande:

«Fylkesmannen kan ikkje sjå bort frå at den mangelfulle grunngjevinga kan ha hatt betydning for innhaldet i vedtaket, jfr. prinsippet i fvl. § 41. Vi finn etter dette å måtte oppheve Osterøy kommune sitt vedtak av 20.04.2016. Saka vert med dette sendt attende til kommunen for ny handsaming.»

Fylkesmannen vil presisere at vi med opphevingsvedtaket vårt ikkje har meint å leggje føresetnader for resultatet ved ei ny handsaming av saka i kommunen.»

Kommunen har no gjennomført ei ny og grundig handsaming av saka, i tråd med oppmodinga frå Fylkesmannen.

Den 13.12.16 sendte kommunen ut eit førehandsvarsel til tiltakshavar sin advokat, om at kommunen vurderte å fatte vedtak om stans og tvangsmulkt. Tiltakshavar sin advokat sendte tilbakemelding på førehandsvarselet til kommunen datert 09.01.17. Kommunen har no gjort ei vurdering i saka der tilbakemeldingane frå tiltakshavar sin advokat datert 09.01.17 er teke med i vurderinga.

For ordens skuld tek vi med ei oversikt over tidslinjene i dei ulike vedtaka. Det vert også framheva at saka gjeld areala sør for fylkesvegen. Det er desse areala som ikkje er tilbakeført til landbruksområde. Når advokat Kayser på vegne av tiltakshavar viser til høve nord for veggen, så er dette ikkje relevant for saka her.

Stoppordre/ pålegg om augnebliekeleg stans:

20.04.16: Administrativt vedtak om stoppordre/ pålegg om augnebliekeleg stans vart sendt ut til tiltakshavar.

12.05.16: Klage på administrativt vedtak om augnebliekeleg stans kom inn til kommunen.

01.06.16: Klagehandsaming av dette vedtaket vart gjennomført i planutvalet. Politkarane gav ikkje klagar medhald, og saka vart sendt til Fylkesmannen for klagehandsaming.

06.09.16: Fylkesmannen oppheva kommunen sitt vedtak om augnebliekeleg stans på bakgrunn av mangelfull grunngjeving, og oppfordra kommunen til å gjennomføre ei ny handsaming av saka.

Tvangsmulkt og retting:

01.06.16: Politisk vedtak om å sende ut førehandsvarsel om tvangsmulkt og retting på bakgrunn av stoppordren som vart sendt ut 20.04.16. Dette politiske vedtaket som vart fatta i planutvalet 01.06.16 gav også

rådmannen fullmakt til å fatte vedtak om tvangsmulkt og retting i tråd med førehandsvarselet.

21.06.16: Klage på politisk vedtak om tvangsmulkt og retting kom inn til kommunen.

24.08.16: Klagesak om tvangsmulkt og retting var meldt opp til handsaming i planutvalet 24.08.16. Politikarane valte å utsetje saka til neste planutvalsmøte 21.09.16, for å kunne imøtekomme tiltakshavar sitt ynskje om politisk synfaring i samband med saka.

14.09.16: Før klagesaka omhandlande tvangsmulkt og retting rakk å komme opp til handsaming i planutvalet 21.09.16, fekk kommunen melding om at Fylkesmannen hadde oppheva vedtaket om augneblikkeleg stans, og at saka vart sendt tilbake til kommunen for ny handsaming. Dette fekk kommunen melding om 06.09.16. Vedtaket om stans var grunnlaget for det påfølgjande vedtaket om tvangsmulkt og retting. Kommunen trakk då tilbake vedtaket om tvangsmulkt og retting, som hadde sitt utspring i vedtaket om stans som no var oppheva, og for å starte ei ny handsaming av heile saka under eitt. Dette fekk klagar melding om 14.09.16.

Ny sakshandsaming:

13.12.16: I samband med ny sakshandsaming av heile saka under eitt, sendte administrasjonen ut brev til tiltakshavar sin advokat med førehandsvarsel om mogleg stans og tvangsmulkt.

09.01.17: Tilbakemelding på utsendt førehandsvarsel frå tiltakshavar sin advokat kom inn til kommunen.

14.06.17: Politisk handsaming av vedtak om stans og tvangsmulkt.

Bakgrunn:

Fylkeslandbruksstyret gjorde 01.03.1989 vedtak etter jordlova § 9 om å godkjenne mellombels omdisponering av jordbruksareal på denne eigedommen for drift og plassering av steinknuseverk jf. Vedlegg nr. 1. Det var i saksopplysingane lagt til grunn at arbeidet ville gå over eit tidsrom av 8-9 år. Det vart i vedtaket stilt konkrete vilkår om rekkefølge i arbeidet og attendeføring av areala til jordbruksareal.

Det er ikkje slik at sakshandsaming etter jordlova i seg sjølv gjer rett til å gjennomføre tiltak. Løyve etter plan- og bygningslova, er også naudsynt. Slik var det også i 1989. Etter § 93 i lova frå 1985 var både bruksendringar og vesentlege terrenginngrep søknadspliktige tiltak. Kommunen har ikkje kunne finne noko som tydar på at knuseverket på Vevletveit nokon gong vart handsama som søknadspliktig tiltak etter plan- og bygningslova. Når det er naudsynt med løyver frå ulike myndigheter for å drive lovleg, og dette manglar, er ikkje drifta lovleg.

Tiltakshavar har heller ikkje oppfylt vilkåra om attendeføring av areala til jordbruk så langt det gjeld dei areala som ligg sør for fylkesvegen. Konesjonen etter jordlova hadde som vilkår at eit felt skulle tilbakeførast for kvar nytt felt som vart opna opp for massuttak. Dette vart ikkje gjort for areala sør for fylkesvegen.

Allereie frå 2007 tok kommunen initiativ til å bringe det ulovlege tilhøvet til opphøyr. Osterøy kommune ga i brev til tiltakshavar per 20.08.2012 pålegg om stans av drifta i steinknuseverket, utan at dette er etterkome. Kommunen krov også at tiltakshavar sette i gang ein prosess for reguleringsplan, men heller ikkje dette vart følgt opp. Det er ikkje korrekt, slik det er hevda i frå advokat Kayser si side, at kommunen har fråfalle kravet om reguleringsplan. Kommunen innstilte imidlertid si handsaming av plansaka sidan tiltakshavar ikkje leverte inn noko framlegg til reguleringsplan. Dette er kommentert i større detalj nedenfor.

Området vart i kommunedelplan for Hauge 2006-2018 vist som område for råstoffutvinning/massetak/steinknuseverk.

I føresegnene til planen heiter det: «Vidare arbeid og tiltak kan ikkje finna stad før området inngår i reguleringsplan».

I retningsliner for planen heiter det: «Endeleg avgrensing av steinknuseverksemda innanfor området som er avsett på planen skal avklarast i reguleringsplan. I reguleringsplanen bør ein også ta stilling til etterbruk av masseuttaksområdet. Ved vurdering av endeleg avgrensing av steinknuseverket innanfor det planlagde området bør det takast omsyn til den eksponerte plasseringa i landskapet. « Jf. Vedlegg nr. 2.

Kommunedelplan Hauge er sidan innarbeidd i gjeldande kommuneplan/ arealdelen for 2011- 2023.

I føresegnene om råstoffutvinning heiter det i pkt. 2.32:

« For område avsett til råstoffutvinning/masseuttak eller vesentleg utviding av eksisterande uttak kan det ikkje setjast i verk arbeid eller tiltak som er nemnt i plan- og bygningslova kap. 20 eller gjennomførast frådeling til slike føremål før området går inn i ein reguleringsplan. Reguleringsplan skal innehalde krav om driftsplan. Driftsplan skal regulere tilhøva før, under og etter driftsperioden, og det skal gå fram korleis området skal sjå ut etter ferdig uttak. Område med lausmassar skal i størst mogleg grad førast tilbake til opphavleg bruk. Heimel: Pbl. § 11-9 nr.1 og nr. 8.» Jf. vedlegg nr. 3.

Sjå for øvrig vedlegg nr. 4 Fylkesmannen si rettleiing.

Vurdering:

Kommunen sitt utgangspunkt er at tiltak etter plan og bygningslova ikkje kan etablerast/utførast/gjennomførast utan at søknad er sendt til kommunen, og kommunen deretter har gjeve løyve. Dette kjem fram av pbl. § 20-2. Det å drive masseuttak/steinkuseverk er å sjå som et tiltak etter plan- og bygningslova § 20-1, jfr. § 1-6. Plassering av bygning/konstruksjon/anlegg er søknadspliktig etter § 20-1 a), bruksendring er søknadspliktig etter 20-1 d) og vesentlige terrenginngrep er søknadspliktig etter § 20-1 k).

Det føreligg ingen løyve etter plan- og bygningslova for den verksemd som har vert driven, og fortsatt vert driven, på steinknuseverket. Kommunen vurderer det dermed slik at verksemda er ulovleg.

Før søknad om tiltak kan byggesakshandsamast er det i dette tilfellet også naudsynt med vedtak av reguleringsplan. Dette følgjer av gjeldande overordna arealplan. I tillegg er det fastsatt i pbl. § 12-1 at større bygge- og anleggstilltak og andre tiltak som kan få vesentlige verknadar for miljø og samfunn krev reguleringsplan.

Byggesaksforskrifta fastset i § 4-3, 1. ledd g) at søknad- og løyve etter plan- og bygningslova ikkje er naudsynt for:

« g) Steinbrudd, gruver og massetak med tilhørende knuseverk og sorteringsanlegg som er i samsvar med gjeldende reguleringsplan og som er gitt konsesjon etter bestemmelser gitt i eller med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 101 om erverv og utvinning av mineralressurser (mineralloven).»

I denne saka føreligg det verken noko reguleringsplan eller noko konsesjon etter minerallova. Unntaket i SAK § 4-3 g) kjem dermed ikkje til bruk i denne saka.

Tiltakshavar har i denne saka ikkje etterlevd plikta til å sørge for at det føreligg eit lovleg reguleringsplangrunnlag som grunnlag for byggesakshandsaminga.

Etter plan- og bygningslova § 32-1 *skal* kommunen forfølge brot på reglar gjeven i eller i medhald av lova. Dette inneber ei plikt for kommunen til ulovlegheitsoppfølging. Berre dersom brotet på reglane er av mindre betydning kan kommunen avstå frå å forfølge ulovlegheita.

Det er i denne saka ikkje tale om brot på reglar av mindre betydning. Det er tale om svært store terrenginngrep, og ein betydeleg verksemd knytt til masseuttak og steinkuseverk. Kommunen må difor treffe hensiktsmessig vedtak om ulovlegheitsoppfølging.

I lys av at tiltakshavar har fremma forslag til reguleringsplan med sikte på å bringe tiltaket inn i lovlege former, vurderer kommunen at det per i dag ikkje er hensiktsmessig å fatte vedtak om å pålegge tilbakeføring til lovleg tilstand. Rammene for, og vilkår knytt til, drift av masseuttaket/steinkuseverket og tilbakeføring, vil kunne handsamast som ein del av reguleringsplanprosessen. Kommunen si planavdeling har vurdert planforslaget frå tiltakshavar som mangelfullt. Blant anna er det ikkje føreslått føresegnar som fastset ei planlagt gradvis tilbakeføring av areal til landbruksformål og ein utfyllande driftsplan for verksemda.

Innsendt forslag til reguleringsføresegner er vedlegg nr. 5.

Vurdering av om det er forholdsmessig og naudsynt å treffe vedtak om stans av den ulovlege verksemda, samt å treffe vedtak om tvangsmulkt.

Sjølv om det no er levert inn eit forslag til reguleringsplan, så meiner kommunen likevel at vedtak om pålegg om stans av ulovleg verksemd knytt til masseuttak/steinkuseverk på gnr. 6. bnr. 1 er naudsynt. Det er tale om ei varig og betydeleg verksemd som har vore driven utan dei løyver som lova krev. Kommunen har ei plikt etter pbl. § 32-1 til å sørge for at lova vert etterlevd, og pålegg om stans av ulovleg verksemd er nødvendig for å sikre dette.

Sjølv om pålegg om forbod mot fortsatt verksemd i pbl. § 32-3, og reglar om tvangsmulkt etter pbl. § 32-5 er «*kan*»-føresegner, så er kommunen si plikt til å følge opp ulovlegheiter i pbl. § 32-1 ei «*skal*»-føresegn. I den utstrekning det finn stad ulovlegheiter som ikkje er å sjå som «av mindre betydning», så inneber lova at kommunen må følge opp med hensiktsmessig verkemiddelbruk.

Kommunen vurderer det å vere både forholdsmessig og naudsynt å fastsette vedtak om forbod mot fortsatt ulovleg verksemd etter pbl. § 32-3. Det ulovlege tilhøvet er av stort omfang og har pågått lenge. Tiltaket har betydelege konsekvensar for omgivelser og naboar. Skal respekten for lova oppretthaldast, og dei omsyn som plan- og bygningslova skal sikre bli ivaretatt, kan ikkje det ulovlege tiltaket fortsetje. Tiltakshavar kan heller ikkje ha noko rettviss forventning om å drive vidare eit ulovleg tiltak, åleine fordi ein har gjort det lenge. Eit vedtak om forbod mot å drive vidare den ulovlege verksemda etter 01.09.2017 vil utvilsamt ha negative konsekvensar for verksemda, men når reguleringsplanen er vedteken kan tiltakshavar søkje å setje i gang lovleg drift i samsvar med dei føresegnar som vert fastsett i reguleringsplan og andre nødvendige vedtak etter minerallova eller alternativt plan- og bygningslova. Likevel er det slik at inntil dette skjer er pålegg om stans naudsynt for å sikre etterleving av plan- og bygningslova. Tidsrommet frå vedtak vert treft, og fram til 01.09.2017, kan steinkuseverket nytte til å gjennomføre naudsynt sikring av området, og å avklare tilhøvet til kundar og omgivelser.

Vedtak om tvangsmulkt etter § 32-5 er naudsynt for å sikre etterleving av vedtak etter pbl § 32-3 om forbod mot å fortsette den ulovlege verksemda. Tvangsmulkten si storleik er å sjå som forholdsmessig, og naudsynt for å sikre etterleving.

At ulovleg verksemd har vore driven i lang tid kan ikkje vere eit argument for å kunne fortsetje med ulovleg verksemd. Dette må gjelde sjølv om ein reguleringsplanprosess, med sikte på å få verksemda inn i lovlege former, er sett i gang. Kommunen vil svikte si plikt etter plbl. § 32-1 dersom ulovleg verksemd får fortsetje over eit betydeleg tidsrom. Dette vil svekke respekten for lova, og uthole kommunen sin autoritet i høve til andre innbyggjarar og verksemdar i kommunen.

Eit vedtak om pålegg om stans av ulovleg verksemd er dermed naudsynt. Eit vedtak om pålegg om stans av ulovleg verksemd vil då heller ikkje vere uforholdsmessig. Ingen kan ha ei rettviss forventning om å fortsetje ei ulovleg verksemd. Tiltakshavar har i denne saka hatt ei stor vinning av å drive masseuttak/steinknuseverk utan at lovleg løyve føreligg. Tiltakshavar har også over eit tidsrom på fleire år unnlate å etterkomme pålegg frå kommunen, og har sett vekk i frå gjentekne oppfordringar om å søkje å bringe tiltaket inn i lovlege former gjennom reguleringsplan og byggesakshandsaming.

Skal kommunen kunne sikre etterleving av eit pålegg om stans av ulovleg verksemd, vil det vere naudsynt at manglande etterleving får konsekvensar for tiltakshavar. Eit vedtak om tvangsmulkt vil då vere både naudsynt og forholdsmessig.

Vurdering av punkt fremma av tiltakshavar sin advokat.

Kommunen sendte førehandsvarsel til tiltakshavar sin advokat om den 13.12.16 sjå vedlegg nr. 6. Den 09.01.17 sendte advokat Kayser inn tilbakemelding på førehandsvarselet til kommunen, på vegne av tiltakshavar sjå vedlegg nr. 7.

I tilbakemeldinga frå tiltakshavar sin advokat datert 09.01.2017 har advokat Kayser delt opp tilbakemeldinga si i to punkt. Han kallar desse punkta:

- 1 – kommentarer til brevet
- 2 – klage over saksbehandlingen brevet er resultat av

Kommunen vil dermed ta for seg begge desse to punkta, og vel å starte med punkt 2.

Advokat Kyser skriv i si tilbakemelding på varsel om mogleg stans og tvangsmulkt at han klagar på sakshandsaminga som har ført fram til det varselet som vart sendt frå kommunen til tiltakshavar sin advokat 13.12.16.

Slik kommunen oppfattar advokat Kayser på dette punkt, er at Kayser meiner kommuneadministrasjonen har gjennomført ei uforsvarleg sakshandsaming då administrasjonen ikkje har gjennomført ei synfaring med politikarane som ein del av administrasjonen si nye sakshandsaming.

Her ser kommunen det naudsynt å oppklåre ei grunnleggjande missforståing av kommunen sitt virke. Administrasjonen og politikarane har kvar sitt mandat. Administrasjonen skal gjere sine faglege vurderingar ut i frå eit administrativt standpunkt. Deretter vert nokre saker lagt fram for politikarane for endeleg avgjerd. Når politikarane så skal ta sitt standpunkt i dei aktuelle sakene, står politikarane fritt til å gjennomføre synfaring for å styrkje vurderingsgrunnlaget for sitt sjølvstendige vedtak.

Det var nettopp dette som var tilfellet i haust. Administrasjonen la fram ei innstilling for planutvalet den 01.06.16, der administrasjonen tilrådde politikarane å fatte eit vedtak omhandlande tvangsmulkt og retting, sjå vedlegg nr. 8. Politikarane fatta i dette møtet eit sjølvstendig vedtak som var svært likt administrasjonen si tilråning, sjå vedlegg nr. 8. Tiltakshavar klaga på dette politiske vedtaket av 01.06.16, og klagen skulle opp til politisk handsaming 24.08.16. Politikarane valte då, på bakgrunn av ynskje frå advokat Kayser, å gjennomføre ei synfaring for å betre sitt vurderingsgrunnlag i klagesaka. For at politikarane skulle få gjennomført denne

synfaringa vart saka utsett til neste møte i plan-teknisk utval som skulle vere 21.09.16.

Denne planlagde synfaringa frå politikarane si side har altså ikkje noko med administrasjonen si nye handsaming av saka å gjere, men skulle vere ein del av politikarane sitt vurderingsgrunnlag i klagesaka.

Politikarane står igjen fritt til å gjennomføre politisk synfaring, i samband med politiske vedtak, i kommunen si nye handsaming av saka. Det er her viktig å halde frå kvarandre administrasjonen si administrative sakshandsaming, og politikarane sine politiske avgjer i same sak.

Vidare vil kommunen understrekje at dette brevet frå desember 2016 er et førehandsvarsel som skal gje parten moglegheit til å i vareta sine interesser og komme med uttaling før vedtak vert treft. Det er altså ikkje treft noko enkeltvedtak i saka. Ein påstand om at politikarane har plikt til å gjennomføre synfaring før førehandsvarsel vert sendt ut, har inga rettskjeldemessig dekning. Rådmannen skal sjå til at dei saker som vert lagt fram for folkevalde organ er forsvarleg utgreidd, og at vedtak blir sett i verk. Å førehandsvarsele partar er eit ledd i den saksutgreiing som rådmannen har fått delegert kompetanse til å gjere på kommunen sine vegne.

Kommunen vil med dette tilbakevise at administrasjonen har gjennomført ei uforsvarleg sakshandsaming på bakgrunn av manglande politisk synfaring som ein del av administrasjonen si sakshandsaming.

Kommunen vil no gå inn på Kayser si tilbakemelding punkt «1 - kommentarer til brevet».

Det er også her naudsynt å rydde vekk dei tilbakemeldingane som går på sakshandsaming og innhaldet i førehandsvarselet, før kommunen går inn på tilbakemeldingane som omhandlar sjølve realiteten i saka.

Advokat Kayser kjem i tilbakemeldinga si per 09.01.17, med påstand om at førehandsvarsel sendt frå kommunen 13.12.16 er ein reaksjon på advokat Kayser sitt brev til kommunen per 03.10.16.

Dette vil kommune tilbakevise. Kommunen si sakshandsaming, herunder førehandsvarsel, har som mål å sikre etterleving av plan- og bygningslova. I opphevingsvedtaket frå Fylkesmannen datert 06.09.16 (vedlegg nr. 9) oppmoda Fylkesmannen kommunen til å gjennomføre ei ny handsaming av saka. Det vert her også vist til den direkte påfølgjande e-post korrespondansen kommunen hadde med advokat Kayser 14.-16. sept 2016 (vedlegg nr. 10), der kommunen informerer om at kommunen no vil starte ei ny handsaming av heile saka.

Når kommunen så startar på ei ny og grundig sakshandsaming av heile saksomfanget, var førehandsvarsel om stans og tvangsmulkt sendt ut 13.12.16 eit resultat av ei ny gjennomgang av saka. Førehandsvarselet var med andre ord ikkje eit resultat av innkomne brev frå advokat Kayser per 03.10.16. Kommunen ynskjer også å understreke at informasjon gitt til Kayser om at ei ny sakshandsaming vert starta, vart gjeven allereie 14.09.16, lenge før det brevet Kaysar siktar til i det heile teke kom inn til kommunen.

Kayser meiner vidare at stoppordren som vart sendt ut 20.04.16 var eit direkte resultat av Kayser sine brev per 22.03.16 (erstatningskrav) og 08.04.16 (prosessvarsel) sjå vedlegg nr 11 og nr.12. Stoppordren som vart sendt ut den 20.04.16 var ikkje første gang kommunen har forsøkt å stanse tiltakshavar si drift på grunn av manglande løyve. Allereie i 2012 sendte kommunen ut pålegg om stans (sjå vedlegg nr. 13), utan at tiltakshavar stansa drifta som følgje av dette. Kommunen har dermed lenge vore i ein prosess med ulovlegheitsoppfølging av steinknuseverket på Vevletveit, og har også tidlegare forsøkt å stanse drifta.

I desember 2015 søkte kommunen hjelp hjå advokatfirmaet Steenstrup Stordrange i høve til korleis kommunen skulle gå fram for å følgje opp denne saka. Kommunen vart då rådgjeven til å sende ut pålegg om augneblkkeleg stans. At advokat Kayser sendte brev om erstatningsansvar og prosessvarsel tett opp under at stoppordren vart sendt ut, har med andre ord ikkje vore utslagsgjevande for om kommunen skulle sende ut pålegg om stans eller ikkje.

Kommunen meiner difor at det er grunnlause påstandar at «administrasjonen har en tendens til å besvare brev

hvor erstatningsansvar gjøres gjeldende med trussel om stopp» jf. brev frå Kayser per 09.01.17 vedlegg nr. 7. Dei forsøka kommunen har gjort for å stansa drifta har vore på grunn av manglande løyve, ikkje på grunn av trusslar om erstatningsansvar frå advokat Kayser.

Advokat Kayser skriv vidare i si tilbakemelding til kommunen per 09.01.17 at førehandsvarselet utsendt frå kommunen 13.12.16 ikkje er tilstrekkeleg grunngeven i høve til saka sitt innhald. Kayser hevdar dermed at førehandsvarselet mellom anna er «grunnløs sjikane», «meningsløst» og «usaklig» jf. tilbakemelding frå Kayser per 09.01.17 sjå vedlegg nr 7.

Kommunen vil her understreke at det brev som vart sendt ut 13.12.16 er eit førehandsvarsel om mogleg stans og tvangsmulkt, ikkje eit vedtak om stans og tvangsmulkt. Føremålet med eit førehandsvarsel er å opne for kontradiksjon med sikte på å opplyse saka, slik at tiltakshavar får moglegheit til å komme med tilbakemeldingar som kan vere relevante for den vidare sakshandsaminga. Kravet til grunngeving i eit førehandsvarsel er dermed eit anna enn kravet til grunngeving i eit vedtak jf. plbl. § 32-2 jf. fvl. § 16 vs plbl. § 32-3 jf. fvl. § 24 og § 25. I eit førehandsvarsel skal kommunen gje tiltakshavar ei oversikt over kva saka gjelder, slik at tiltakshavar kan komme med dei merknadane som tiltakshavar meiner er relevante. Dersom det så vert aktuelt å fatte vedtak i den aktuelle saka, skal kommunen kommentere innkomne merknadar frå tiltakshavar og evt vise til aktuelle dokument etc. Dei merknadane tiltakshavar har komme med i tilbakemeldinga si per 09.01.17 vert dermed kommentert her i saksframlegget til vedtak om stans og tvangsmulkt.

Advokat Kayser hevdar også at førehandsvarselet er «ulovhjemlet» og «uten hjemmel i personell kompetanse (nødvendig delegasjon)». Kommunen har lovheimel til å sende ut førehandsvarsel jf. plbl. § 32-1 jf. plbl. § 32-2.

Når det gjelder «nødvendig delegasjon» er det klart at rådmannen har mynde til å sende ut førehandsvarsel i ei ulovlegheitsoppfølging i kommunen. Dette fylgjer mellom anna av kommunelova § 23(2) der administrasjonssjefen har ei lovpålagt oppgåve å sjå til at «saker som legges fram for folkevalgte organer, er forsvarlig utredet». Som tidlegare nemnt er eit førehandsvarsel ein del av administrasjonen si sakshandsaming som innbyr til kontradiksjon for å opplyse saka. Også i dei saker som vert å rekne som prinsipielle saker, der det folkevalde organ skal gjere endeleg vedtak, er administrasjonssjefen lovpålagt å sørge for at saka er «forsvarlig utredet». Etter kommunen sitt syn rår det dermed inga tvil om at det å sende ut eit førehandsvarsel i ei ulovlegheitsoppfølging, er å sjå som administrasjonen si oppgåve.

Det er ikkje grunnlag for å hevde at tidlegare rådmann Jostein Førre var inhabil i saken, jr. klagen datert 12.05.2016.

Etter at kommunen no har svart på tilbakemeldingane knytt til sakshandsaming og førehandsvarsel, går kommunen no inn på dei tilbakemeldingane som gjelder sjølve realiteten i saka.

Påstand om at kommunen har frafalt kravet om reguleringsplan.

I tiltakshavar si tilbakemelding av 09.01.2017 vert det hevda at kommunen skal ha fråfalle kravet om reguleringsplan, og at steinknuseverket på Vevletveit dermed har tilstrekkeleg løyve.

Det vert i denne samanheng vist til det som vert omtala som internt vedtak av 20.03.2012 (vedlegg nr 14) , med følgjande ordlyd:

«Plan har ikkje motteke nokon attendemelding reguleringsaka vert dermed avslutta. Tiltaket og arealbruken på området vil fylgast opp vidare av Miljø og teknikk etter det løyve tiltakshavar har fått frå Fylkeslandbruksstyret. Dersom det skal nyttast anna areal er det krav om regulering av området. Tatt i betraktning den tida som er gått, endringar i lovverk og mangel på innbetaling av gebyr vil det vere

naturleg med ny oppstart».

Dette er ikkje eit vedtak om bortfall av krav om reguleringsplan. Sitatet gir uttrykk for at den reguleringsplanprosess som kommunen hadde krevd gjennomført siden 2007/2008 ikkje var komme nokon veg fordi tiltakshavar ikkje ga noko tilbakemelding. Den forvaltningssak som var oppretta knytt til planhandsaminga vart dermed avslutta. Skulle tiltakshavar sette i gang ein ny reguleringsplanprosess ville dette krevje ny oppstart.

I dette interne notatet av 20.03.12 skildrar kommunen også korleis saksgangen i det private reguleringsarbeidet har vore dei siste åra:

«31.10.2007 vart det gjeve løyve til oppstart av reguleringsarbeid for Vevletveit, gnr. 6, bnr. 1. Føremålet med planarbeidet var Inf og området for steinbrot og masseuttak. Det vart varsla oppstart 30.08.08 og frist til å kome med merknadar vart sett til 31.10.08. Etter dette kan ein ikkje sjå at det har vore framdrift i planarbeidet. Kommunen har heller ikkje motteke gebyr.»

Med andre ord har tiltakshavar sett i gang reguleringsplanarbeidet, kommunen har jobba med den og fakturert tiltakshavar, men kommunen har ikkje fått betalt og tiltakshavar har ikkje gjort noko for å få framdrift i reguleringsarbeidet.

Vidare skriv kommunen:

«For kommunen er det viktig at dette området vert ivaretatt. Landbruk tok difor initiativ til eit internt møte i kommunen der rådmann, plan og miljø og teknikk deltok. På møtet vart ein sams i at plan skulle sende ut eit brev der det vart etterspurd attendemelding på framdrift. Dersom ein ikkje mottok attendemelding skulle bruken av området fylgjast opp vidare etter det løyve som har vert gjerve. Brevet vart sendt rekomandert og frist for å komme med attendemelding vart satt til 23. februar 2012. Vidare sto det at dersom kommunen ikkje mottek attendemelding innan fristen vil kommunen fylgje opp arealbruken for området og tiltak på staden.»

Dette viser at det var viktig for kommunen at reguleringsplan kom på plass. Rådmann, plan, miljø og teknikk vart samde om at dersom tiltakshavar ikkje gjorde alvor av reguleringsplanane sine vart kommunen nøyd til å starte ulovlegheitsoppfølging av tiltaket.

Til sist i notatet skriv kommunen:

«Plan har ikkje motteke nokon attendemelding reguleringsssaka vert dermed avslutta. Tiltaket og arealbruken på området vil fylgjast opp vidare av Miljø og Teknikk etter det løyvet tiltakshavar har fått frå Fylkeslandbruksstyret. Dersom det skal nyttast anna areal er det krav om regulering av området. Tatt i betraktning tida som er gått, endringar i lovverk og mangel på innbetaling av gebyr vil då det vere naturleg med ein ny oppstart.»

Kommunen stadfestar her at tiltakshavar ikkje lenger er aktiv i den påbegynte reguleringsssaka, til tross for etterspurnad frå kommunen. Kommunen ser seg dermed nøyd til å avslutta den påbegynte reguleringsssaka og starta ulovlegheitsoppfølging. Kommunen stadfestar også at det framleis likefult er krav om reguleringsplan, og at ny planoppstart må igangsetjast. Det vert også understreka at utnytting av andre areal vil krevje reguleringsplanhandsaming.

Dette notatet er dermed ikkje eit dokument som kan underbygge advokat Kayser sin påstand om at kommunen har fråfalt kravet om reguleringsplan. Det at kommunen nokre månadar seinare sender ut pålegg om stans for drifta er atter ei stadfesting på at kommunen aldri har fråfalt kravet om reguleringsplan, men har starta ulovlegheitsoppfølging av tiltak utan påkravd reguleringsplan.

Kravet til reguleringsplan i denne saka følgjer både av plan og bygningslova, og av overordna kommuneplan. Administrasjonen har her verken myndigheit til fråvike kommunestyret sitt vedtak i kommuneplanen, eller myndighet til å fråvike lovpålagt krav til reguleringsplan. Både lova og overordna kommuneplan er klare på at det er krav om reguleringsplan for dette tilfellet.

Pbl. § 12-1 (3):

«For gjennomføring av større bygge- og anleggstiltak og andre tiltak som kan få vesentlige virkninger for miljø og samfunn, kreves det reguleringsplan. Tillatelse etter § 20-2, jf. 21-4 for slike tiltak, kan ikke gis før det foreligger reguleringsplan. Krav til reguleringsplan gjelder ikke for konsesjonspliktige anlegg for produksjon av energi etter energiloven, vannressursloven eller vassdragsreguleringsloven»

I føresegnene til kommunedelplan for Hauge 2006-2018, der det her aktuelle område er vist for råstoffutvinning/massetak/steinknuseverk heiter det: *«Vidare arbeid og tiltak kan ikkje finna stad før området inngår i reguleringsplan»*.

I retningsliner for planen heiter det: *«Endeleg avgrensing av steinknuseverksemda innanfor området som er avsett på planen skal avklarast i reguleringsplan. I reguleringsplanen bør ein også ta stilling til etterbruk av masseuttaksområdet. Ved vurdering av endeleg avgrensing av steinknuseverket innanfor det planlagde området bør det takast omsyn til den eksponerte plasseringa i landskapet.»* Jf. Vedlegg nr. 2.

Dette er også videreført i kommunedelplan Hauge 2011- 2023: I føresegnene om råstoffutvinning heiter det i pkt. 2.32:

« For område avsett til råstoffutvinning/masseuttak eller vesentleg utviding av eksisterande uttak kan det ikkje setjast i verk arbeid eller tiltak som er nemnt i plan- og bygningslova kap. 20 eller gjennomførast frådelling til slike føremål før området går inn i ein reguleringsplan. Reguleringsplan skal innehalde krav om driftsplan. Driftsplan skal regulere tilhøva før, under og etter driftsperioden, og det skal gå fram korleis området skal sjå ut etter ferdig uttak. Område med lausmassar skal i størst mogleg grad først tilbake til opphavleg bruk. Heimel: Pbl. § 11-9 nr.1 og nr. 8.» Jf. vedlegg nr. 3.

Om ein samla vurderer plankrav i overordna plan, plankrav i plan- og bygningslova, samt kommunen si oppfølging både før og etter knytt til ulovlighetsoppfølging, så fremstår det som openbart at kommunen ikkje har fatta noko vedtak om å fråfalle reguleringsplankravet for steinknuseverket på Vevletveit. Det føreligg ingen materialrettsleg kompetanse for et slikt vedtak, og kommunen har heller aldri hatt noko sakshandsaming om dispensasjonsvedtak.

I klage av 12.05.2016 vart det hevda frå klager si side at kommunen skulle ta kostnaden med utarbeiding av reguleringsplan. Dette er ikkje korrekt, og har ikkje støtte i nokon av dei dokumenter det vert referert til. Det er også mot sin presumsjon at kommunen skulle koste ein privat reguleringsplan, då dette aldri har blitt gjort i Osterøy kommune verken før eller seinare. Vidare sendte kommunen ut faktura for utført arbeid med reguleringsplanen, noko som underbygger nettopp det at det aldri har vore avtala at kommunen skulle bere kostnadane for denne private reguleringsplanen.

Kommunen si rolle i reguleringsplanprosessen.

I Fylkesmannen si tilbakemelding i vedtaket av 06.09.2016 står følgjande:

«Klaga har vidare vist til at kommunen bevisst har tatt eit standpunkt om å sjå bort frå kravet om utarbeiding av reguleringsplan i 2012. Dette er kommentert slik av kommunen ved klagehandsaminga av 01.06.2016: «Klagen inneheld ei rekke faktiske feil. Dei underliggjande vedlegg som klagen viser til dokumenterer også desse faktiske feila. Det er ikkje korrekt at kommunen har fråfalt krav om reguleringsplan i 2012. Tvert i mot viser framlagte dokument at kommunen frå 10 år tilbake har arbeida med å få på plass ein reguleringsplan som kan bringe tiltaket inn i lovlege former. Grunnen til at reguleringsarbeidet vart innstilt i 2012 var at tiltakshavar ikkje stilte i møter og ikkje sende svar i henhold til reguleringsmyndighetens krav.» For å opplyse saka best mogleg må kommunen ikkje berre generelt vise til underlagsmaterialet i saka, men konkret vise til kva som frå kommunen sin side er gjort for å få på plass ein reguleringsplan».

Over er det gjort greie for korleis kommunen sidan 2007/2008 har forsøkt å få tiltakshavar til å utarbeide ein reguleringsplan i samsvar med overordna planverk.

Kommunen vil likevel understreke at det her er tale om å fremje ein privat detaljreguleringsplan. Å fremje forslag til slik plan er tiltakshavar sitt ansvar – ikkje kommunen sitt ansvar. Både overordna planverk og plan- og bygningslova er klar på at løyve til tiltak ikkje kan bli gjeven før slik reguleringsplan er vedteken. Då er det også tiltakshavar som må sørge for å fremje forslag til ein privat detaljreguleringsplan. Om tiltakshavar ikkje gjer dette er det lite anna kommunen kan gjere enn å tvinge fram etterleving av overordna plan, og plan- og bygningslova, gjennom ulovlighetsoppfølging.

Også i åra etter 2012 har kommunen gjentatt overfor steinknuseverket på Vevletveit at reguleringsplan er naudsynt for å få tiltaket inn i lovlege former. I starten av 2017 kom så eit forslag til reguleringsplan. Dette vil bli handsama av kommunen si planavdeling, men for at reguleringsplanen skal kunne leggast ut til offentlig ettersyn må planforslaget innehalde ein driftsplan som klarlegg bruk før, under og etter driftsperioden, og som sikrar tilbakeføring til landbruksområde. Det kan ta tid å få vedteke ein reguleringsplan som sikrar dei høve som er viktig å ivareta. At tiltakshavar har brote lova lenge kan ikkje i seg sjølv vere grunn til at kommunen skal sjå vekk i frå ei klart ulovleg drift. Etterleving av plan- og bygningslova kan difor berre sikrast dersom kommunen pålegg stans av den ulovlege verksemda fram til det føreligg naudsynt reguleringsplan, og løyve gjennom minerallovkonsesjon eller løyve etter plan- og bygningslova er på plass.

Blir tiltaket teke i vare gjennom andre instansar slik at sakshandsaming etter plan- og bygningslov ikkje er naudsynt?

Fylkesmannen meinte i vedtak av 06.09.2016 at kommunen burde kommentere påstand frå klagar om at tiltaket blir tilfredsstillande handsama etter andre lover.

Det er uriktig når det i klage av 12.05.2016 vert hevda at *«ikkje alle inngrep i terreng krever nytt løyve eller reguleringsplan når tiltaket har pågått over mange år og tilsynet med driften er ivaretatt av andre instansar.»*

Denne påstanden er delvis kommentert over, men vert også kommentert her.

Sakshandsaming etter forurensingslova erstattar ikkje dei tilhøve som plan- og bygningslova skal ivareta.

Vedtaket frå fylkeslandbruksstyret frå 01.03.1989 innebar berre løyve etter jordlova til å bruke langsbruksjord til steinknuseverk/masseuttak. Dette vedtaket erstatta på ingen måte annan sakshandsaming, herunder sakshandsaming etter plan- og bygningslova. Dette vart også presisert i brev frå Fylkesmannen i Hordaland av 13.03.2014. Her var Fylkesmannen tydelig på at masseuttaket var ulovleg grunna manglande reguleringsplan – og at kommunen kunne krevje tiltaket stansa, sjå vedlegg nr 15.

Steinknuseverket på Vevletveit har heller ikkje konsesjon etter mineralforvaltningslova. Dette har kommunen fått stadfesta frå Direktoratet for mineralforvaltning (sjå vedlegg nr. 16). Ein driftskonsesjon etter minerallova, om slik hadde lagt føre, ville uansett ikkje erstatta krav til reguleringsplan. Driftskonsesjon frå direktoratet kan erstatte kommunalt løyve etter plan- og bygningslova § 20-1, jfr. SAK § 4-3 g), men dette er under føresetnad av at også reguleringsplan for tiltaket er vedteken av kommunen. At direktoratet for mineralforvaltning har fått ansvar for steinknuseverk frå 2015, er soleis utan betydning for kommunen sin kompetanse til å treffe naudsynte reguleringsplanvedtak, og for nødvendigheita av å treffe reguleringsplanvedtak.

Etter § 43 i minerallova krev eit samla uttak av mineralførekomstar på meir enn 10 000 m³ masse, driftskonsesjon frå Direktoratet for mineralforvaltning. Eit kvart uttak av naturstein krev driftskonsesjon. Det er ikkje korrekt, slik det vart hevda i brev frå tiltakshavar sin advokat av 12.05.2016, at slike steinknuseverk som på Vevletveit ikkje treng konsesjon.

Kommunen har et reelt behov for at det i reguleringsplan vert sett krav til driftsplan- og forvaltning av området for masseuttak- og steinknuseverk, suksessiv tilbakeføring til landbruksformål, samt at det vert fastsett

føresegner som sikrar omsynet til forhold som trafikk, støy, og andre omsyn til omgivelser og naboar. Det er derfor ikkje korrekt at steinknuseverket på Vevletveit er tilstrekkelig ivareteke av andre løyve utstedt av andre organ.

I klagen av 12.05.2016 vert det vist til Rt-2009-354. Kommunen ser ikkje at denne rettsavgjersla er relevant i denne saka. Dette er mellom anna fordi krav til reguleringsplan gjelder uavhengig av konsesjonen frå direktoratet for mineralforvaltning. Unntaket frå plan- og bygningslova gjelder i relasjon til steinknuseverk berre dersom det føreligg ein reguleringsplan, jfr. SAK- 4-3 g). Her er tilhøvet eit anna for NVE-konsesjonar som saka i Rt-2009-354 gjaldt. Det vert også vist til RG1989/27. Heller ikkje denne rettsavgjersla kan ha vekt i denne samanheng. For det første er det i vår sak ikkje vist passivitet frå kommunens side. Tvert imot har kommunen gjennom ei årrekke søkt å bringe tiltaket inn i lovlege former. For det andre gjaldt saka frå 1989 eit rivningsvedtak, som ugjenkalleleg ville innebære at ein missar ein verdi. I vår sak kan tiltakshavar bringe tiltaket inn i lovlege former, og deretter ta opp igjen drifta så lenge vilkår i plan og naudsynte løyver vert følgt. Pålegg om stans av ulovleg verksemd har soleis ikkje same effekt som eit rivningsvedtak. Det rettsyn saka frå 1989 byggjer på er dessutan forlatt i norsk rett. Det er fleire eksemplar på at ulovlege bygg, herunder i strandsona, som er fleire tiår gamle har blitt pålagt riven.

Konklusjon

Rådmannen tilrår at det vert fatta vedtak om stans og tvangsmulkt i samsvar med «Rådmannen sitt framlegg til vedtak» øvst i dette saksframlegget.